

Sygnatura akt VI GC 12/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Beata Koźbiał-Kawałko

Protokolant Ewelina Dulian

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. w C.**

przeciwko **Z. K.**

o zapłatę 2 348,12 zł

I. powództwo oddała

II. przyznaje i nakazuje wypłacić kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Z. K. – r. pr. R. G. wynagrodzenie w wysokości 600,- zł

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w C. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. K. kwoty 2.348,12 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22 sierpnia 2012 roku oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż sprzedała i wydała pozwanemu zamówione przez niego towary o łącznej wartości 10.405,55 zł, za które pozwany zapłacił jedynie kwotę 8.057,43 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany (reprezentowany przez kuratora) wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że strona powodowa nie rozliczyła wpłaconej przez pozwanego zaliczki w wysokości 20.000 zł, nie przedłożyła również oryginałów dokumentów potwierdzających istnienie zobowiązania.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawało, że:

- W dniu 25 lipca 2012 roku pozwany zamówił u pozwanej mieszankę granitową o wartości 10.405,55 zł, dokonując w dniu 26 lipca 2012 roku przedpłaty w wysokości 20.000 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 lipca 2012 roku strona powodowa wystawiła pozwanemu fakturę na kwotę 1260,75 zł, należność tą pozwany zapłacił w całości.

Dowód:

- faktura, k. 144

W dniu 31 lipca 2012 strona powodowa wystawiła pozwanemu fakturę na kwotę 3.472,54 zł, winna zostać przez powódkę rozliczona z wpłaconej przez pozwanego w dniu 26 lipca 2014 roku zaliczki.

Dowód:

- faktura, k. 145

W dniu 6 sierpnia 2012 strona powodowa wystawiła pozwanemu fakturę na kwotę 5.861,20 zł netto, należność została rozliczona z wpłaconej przez pozwanego zaliczki – zgodnie z fakturą nr (...) z dnia 31 lipca 2012 roku.

Dowód:

- faktura, k. 146

W dniu 14 sierpnia 2012 roku strona powodowa wystawiła pozwanemu fakturę na kwotę 8.459,80 zł netto, część należności (w kwocie 6.550,76 netto) została rozliczona z wpłaconej przez pozwanego zaliczki – zgodnie z fakturą nr (...) z dnia 31 lipca 2012 roku.

Dowód:

- faktura, k. 47-48.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione podlega oddaleniu.

Z dołączonych do akt sprawy dokumentów wynika, że pozwany wpłacił stronie powodowej dwie zaliczki w kwocie 20.000 zł (bezsporne) i w kwocie 15.266,71 zł brutto (zgodnie z fakturą nr (...) z dnia 31 lipca 2012 roku). Zatem, dochodzona niniejszym pozvem należność winna zostać przez powódkę rozliczona nie tylko z zaliczki objętej fakturą nr (...) z dnia 31 lipca 2012 roku, ale również z zaliczki wpłaconej przez pozwanego w dniu 26 lipca 2012 roku (w wysokości 20.000 zł). Strona powodowa nie udowodniła (art. 6 k.c.) bowiem, że wpłaty te są tożsame i w rzeczywistości pozwany dokonał jednej przedpłaty.

W piśmie procesowym z dnia 8 maja 2014 roku strona powodowa wskazywała, że wpłatę pozwanego w wysokości 20.000 zł rozliczyła fakturami nr: (...) (do kwoty 1260,75 zł) i (...) (do kwoty 3472,54 zł) oraz fakturami: (...) (do kwoty 7209,28 zł) i (...) (do kwoty 8057,43 zł). Jednak z dołączonych do akt sprawy dokumentów wynika, że faktura nr (...) (do kwoty 1260,75 zł) została przez pozwanego zapłacona, a nie rozliczona z wpłaconej zaliczki. Powyższe rozbieżności nie dają podstaw do przyjęcia twierdzeń strony powodowej za prawdziwe.

W tym stanie rzeczy Sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku. Opierając ustalenia faktyczne na przedłożonych przez stronę powodową dokumentach.

Na zakończenie wskazać należy, że zgodnie z regułą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W myśl tej ogólnej zasady na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (tak też Sąd Najwyższy w orz. z 3 października 1969 r., II PR 313/69, OSNCP 9/70, poz. 147), a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wniosek o oddalenie powództwa (por. SN w orz. z 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, niepubl.) Zatem to strona ma obowiązek wyraźnego powoływania konkretnego środka dowodowego. W orzeczeniu z 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96 (OSNC 1997, nr 6-7, poz. 76) Sąd Najwyższy stwierdził, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sadu nie jest zarządzanie dochodzeniem w celu uzupełnienia lub wyśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3), a ciężar

udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) Dopuszczenie z urzędu dowodu nie wskazanego przez stronę jest prawem, nie zaś obowiązkiem sądu.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego dopuszczają pewne odstępstwa od reguły ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), dotyczące faktów (okoliczności faktycznych) niewymagających udowodnienia, a mianowicie faktów: nie mających istotnego znaczenia dla sprawy (art. 227 k.p.c.), powszechnie znanych (art. 228 § 1), znanych sądowni urzędowo (art. 228 § 2), przyznanych w toku postępowania przez stronę przeciwną (art. 229), uznanych za ustalone na tej podstawie, że strona przeciwna nie wypowiedziała się na ich temat (art. 230), objętych dominiami faktycznymi (art. 231) i prawnymi (art. 234). W niniejszej sprawie takie okoliczności nie miały jednak miejsca. Wobec tego powód zobowiązany był udowodnić fakty, z których wywodził skutki prawne. A zaniedbanie w tym zakresie stanowiło podstawę oddalenia powództwa.

W przedmiocie wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla ochrony praw nieobecnego pozwanego rozstrzygnięto zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.08.1982 r. w sprawie stawek, warunków przyznawania i wypłaty ryczałtu przysługującego sędziom i pracownikom sądowym za dokonanie oględzin i należności kuratorów (Dz. U. z 1982 r. nr 27, poz.197 ze zm.) wysokość wynagrodzenia kuratorów ustanowionych w poszczególnych sprawach zależy w każdym wypadku od rodzaju sprawy, stopnia jej zawikłaności i nakładu pracy kuratora. Wysokość wynagrodzenia kuratorów ustala się według przepisów określających opłaty za czynności zespołów adwokackich. Wysokość wynagrodzenia kuratorów będących adwokatami (radcami prawnymi) nie może przekraczać stawek zasadniczego wynagrodzenia przewidzianego tymi przepisami, a wysokość wynagrodzenia innych kuratorów - 50 % tych stawek. Zgodnie natomiast z § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013r., Nr 217, poz. 2135) stawka minimalna wynosi 600 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd przyznał kuratorowi minimalne wynagrodzenie w kwocie 600 zł, obciążając jego kosztem stronę powodową (w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 k.p.c.)

- na oryginale właściwy podpis -